

Posudek bakalářské práce Jany Kratochvílové

na téma

Partnerství veřejné správy a občanského sektoru při řešení sociálních problémů v lokalitách

Bakalářská práce Jany Kratochvílové má bez příloh i s citovanou literaturou 56 stran a je rozčleněna do sedmi kapitol, šest kapitol je věnováno teoretické (spíše obecné) části a v závěrečné sedmé kapitole je věnován výzkumu. Autorka si vytkla za cíl zmapovat na Českobrodsku spolupráci mezi veřejnou správou a nevládními organizacemi, které poskytují sociální služby.

V první kapitole autorka popisuje různé typy nestátních organizací vytvářejících občanskou společnost, historii, současnou právní formu a jejich úlohu v sociální oblasti. V druhé kapitole charakterizuje současnou českou veřejnou správu. V dalších kapitolách se zaměřuje již na Českobrodsko, zmiňuje strategický plán rozvoje města a zaměřuje se velmi podrobně na tvorbu komunitního plánu, jehož součástí je plán rozvoje sociálních služeb.

Praktická část práce je zaměřena na zkoumání a zhodnocení spolupráce nestátních neziskových organizací v oblasti sociálních služeb (NNO) s veřejnou správou na Českobrodsku. Výzkum byl proveden formou strukturovaných rozhovorů s otevřenými otázkami jak s představiteli veřejné správy, tak se zástupci dvanácti NNO vytipovaných na základě rozhovoru s vedoucí OSV MěÚ. Záměrem výzkumu bylo zjistit, zda a jakým způsobem spolupracují organizace s městskou správou, kdo spolupráci inicioval, jaké jsou její klady či zápory a v čem by se spolupráce dala zlepšit.

Výzkum potvrdil spolupráci v několika úrovních a kladné hodnocení této spolupráce z obou stran. Kriticky vnímají představitelé NNO, že nejsou zatím jasně stanovena pravidla podpory a financování (děje se spíše ad hoc).

Cíl, který si Jana Kratochvílová vytkla, se jí podařilo naplnit. Rozsah práce je přiměřený, téma přínosné zejména lokálně. Autorka cituje v obecné části až na jednu výjimku české autory. Práce obsahuje minimum pravopisných chyb (na str. 22 názvy zákonů jsou nesprávně uvedeny s velkým písmenem. Na straně 16 autorka zmiňuje prováděcí charakter veřejné správy a používá dosti nepřesný slang: „ *které přijala legislativa a v případě sporu vyloží jurisdikce*“ místo správných formulací „moc zákonodárná“ a „moc soudní“. Trochu nepříjemně mne zarazilo na str. 29 a 32 použití stigmatizujícího termínu „nepřízpůsobivých občanů“. Jinak je práce zpracována kvalitně a je dostatečným podkladem k obhajobě.

Otázky k obhajobě: Domníváte se, že je jazyk, jímž hovoříme o adresátech sociální práce, důležitý. Jak jinak byste definovala skupinu „nepřízpůsobivých občanů“?

Dne 28. srpna 2013 v Praze

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D.